

meddelte ved Forelæggelsen af Forslaget — selv var tagen til Odense for at se paa Kasernen, fik imidlertid ikke et saa gunstigt Indtryk af denne, som Fængselsdirektøren havde faaet. Ministeren tog derefter samme Dag til Nyborg for at se paa Nyborg Slot, „der ogsaa var fremlævet“ for Ministeren „som noget, der kunde være Tale om“. „Jeg fandt det imidlertid ganske ubrugbart og mente, at det vilde være meningsløst at lave det om. Men samtidig viste Borgmesteren i Nyborg mig en Grund, som Kommunen var villig til at stille til Statens Disposition til Opførelse af et nyt Fængsel, og saa tog jeg fat paa at lade udregne, hvad man kunde tænke sig et nyt Fængsel opført for“. Herom giver Ministeren under Sagens første Behandling følgende nærmere Oplysninger (F. Sp. 5945): „Saa kommer der til mig fra Nyborg en Muremester, om hvem jeg i Forvejen vidste, at han er en dygtig og anerkendt Haandværker, anerkendt af alle sine Standsfæller. Jeg kendte ham fra, at han var valgt af sine Standsfæller, samtlige Arbejdsgivere i Danmark, til at repræsentere dem som Dommer i den faste Voldgiftsret Saa spurgte jeg da ham — vi havde i Ministeriet liggende Tegninger fra tidligere Tid —, om han vilde udregne, hvad et Fængsel i Nyborg vilde koste at bygge. Vi have haft mange Beregninger efter forskellige Antal af Fanger, han foretog forskellige Overvejelser, og vi havde mange Gange Konferencer. Det sidste Møde, jeg havde med ham, husker jeg, var her i Rigsdagen, hvor jeg sagde til ham: Tegningerne kunne jo blive forandrede paa mange Punkter, men nu har De altsaa regnet efter disse Tegninger; sig mig nu bestemt og saaledes, at jeg kan stole paa, at De vil staa ved det og ikke narre mig bagefter: Kan De nu give mig et Tilbud? Saa opgav han mig, at et Fængsel til 150 Fanger, komplet færdigt og med tredobbelte Boliger, tror jeg, til Funktionærerne, vilde koste 660,000 Kr. Hvad et Fængsel til 220 Fanger vilde koste, kom meget an paa Konstruktionen, men om det sagde han: Mellem 800,000 og 900,000 Kr. er jeg sikker paa, at vi kunne opføre det for“. „Da jeg nu“ — meddeler Ministeren videre — „skulde gøre disse Beregninger efter de indkomne Tegninger, regnede jeg med den højeste Pris, Muremesteren havde opgivet, nemlig 900,000 Kr. Dertil lagde jeg de Ting, der ikke vare inkluderede i hans Tilbud. Jeg tog ligeledes den højeste Pris, der var opgivne fra Arkitektens Side, den højeste Pris for Arkitekthonoraret — jeg syntes, det var betydeligt for stort — den højeste Beregning af, hvad Sygehuset vilde koste, og endvidere de 10,000 Kr. til Kommissionen og ligeledes Inventaret. Vi tog det alt sammen til højeste Pris, og vi kom derved til et Beløb, der var betydeligt lavere end 1,200,000 Kr., men for at have noget at løbe paa satte jeg det til 1,200,000 Kr.“. „Det eventuelle Udvalg vil kunne faa de samme Folk at for-